ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 19. mája 2010 *

Vo veci T-21/05,

Chalkor AE Epexergasias Metallon, so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: I. Forrester, QC, A. Schulz a A. Komninos, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Oliver a S. Noë, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie alebo zníženie pokuty uloženej žalobkyni rozhodnutím Komisie K(2004) 2826 z 3. septembra 2004, týkajúcim sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/38.069 – Medené inštalačné rúry),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas a N. Wahl (spravodajca),

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. novembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Chalkor AE Epexergasias Metallon (ďalej len „Chalkor“ alebo „žalobkyňa“) je spoločnosťou podľa gréckeho práva kótovanou na Aténskej burze (Grécko). Spoločnosť Viohalco SA je vlastníkom absolútneho väčšinového balíka akcií žalobkyne.

1. *Správne konanie*

2 Komisia Európskych spoločenstiev v nadväznosti na informácie, ktoré jej oznámila spoločnosť Mueller Industries Inc. (ďalej len „Mueller“) v januári 2001, vykonala v marci 2001 podľa článku 14 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, Prvého nariadenia implementujúceho články [81] a [82] Zmluvy (Ú. v. ES 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), neohlásené šetrenie v priestoroch viacerých spoločností pôsobiacich v oblasti medených rúr.

3 V dňoch 9. a 10. apríla 2001 sa uskutočnili doplňujúce kontroly v priestoroch spoločností KME Germany AG (predtým KM Europa Metal AG), ako aj Outokumpu Oyj a Luvata Oy (predtým Outokumpu Copper Products Oy) (ďalej len spoločne, „skupina Outokumpu“). Dňa 9. apríla 2001 predložila skupina Outokumpu Komisii ponuku spolupráce podľa oznámenia Komisie o neuložení alebo znížení pokút vo veciach týkajúcich sa kartelov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 1996“), ktorá sa vzťahovala na priemyselné rúry, ako aj inštalačné rúry. Po vykonaní doplňujúcich kontrol Komisia rozdelila svoje šetrenie týkajúce sa medených rúr na tri samostatné konania, t. j. vec COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry), vec COMP/E-1/38.121 (Tvarovky) a vec COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry).

4 Listom z 30. mája 2001 skupina Outokumpu predložila Komisii vyhlásenie, ku ktorému bolo priložených viacero príloh opisujúcich oblasť medených rúr a kolúzne dohody, ktoré sa jej týkali.

5 Dňa 5. júna 2002 sa vo veci COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry) na podnet Komisie uskutočnili rozhovory týkajúce sa ponuky spolupráce navrhovanej skupinou Outokumpu, so zástupcami tejto spoločnosti. Uvedená spoločnosť tiež oznámila, že Komisia môže vypočuť jej zamestnancov zapojených do dohôd týkajúcich sa veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry).

6 V júli 2002 v rámci konania vo veci COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry) Komisia jednak zaslala podľa článku 11 nariadenia č. 17 žiadosti o informácie spoločnosti Wieland-Werke AG (ďalej len „Wieland“) a skupine KME [do ktorej patria spoločnosti KME Germany, KME France SAS (predtým Tréfimétaux SA) a KME Italy SpA (predtým Europa Metalli SpA)], a jednak vyzvala skupinu Outokumpu, aby jej predložila dodatočné informácie. Skupina KME odpovedala na uvedenú žiadosť o informácie 15. októbra 2002. V jej odpovedi bolo uvedené aj vyhlásenie a žiadosť, aby sa na ňu v rámci veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) uplatnilo oznámenie o spolupráci z roku 1996. Okrem toho skupina KME súhlasila s tým, že Komisia môže použiť všetky informácie, ktoré jej boli poskytnuté v rámci veci COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry), aj vo veci COMP/E 1/38.069 (Medené inštalačné rúry).

7 Dňa 23. januára 2003 spoločnosť Wieland predložila Komisii vyhlásenie, v ktorom bola uvedená žiadosť, aby sa na ňu v rámci veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) uplatnilo oznámenie o spolupráci z roku 1996.

8 V rámci veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) Komisia zaslala 3. marca 2003 žiadosti o informácie skupine Boliden [do ktorej patria spoločnosti Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB (predtým Boliden Fabrication AB) a Outokumpu Copper BCZ SA (predtým Boliden Cuivre & Zinc SA)], spoločnosti HME Nederland BV (ďalej len „HME“) a spoločnosti Chalkor a 20. marca 2003 tiež skupine IMI [do ktorej patria IMI plc, IMI Kynoch Ltd a Yorkshire Copper Tube].

9 Dňa 9. apríla 2003 sa zástupcovia spoločnosti Chalkor stretli so zástupcami Komisie a požiadali, aby sa na ňu v rámci veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) uplatnilo oznámenie o spolupráci z roku 1996.

10 Dňa 29. augusta 2003 Komisia prijala v rámci veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) oznámenie o výhradách, ktoré zaslala dotknutým podnikom. Po tom, ako bol týmto podnikom zabezpečený prístup k spisu v elektronickej podobe a predložili svoje písomné pripomienky, zúčastnili sa okrem spoločnosti HME na vypočutí, ktoré sa konalo 28. novembra 2003.

11 Dňa 16. decembra 2003 Komisia prijala rozhodnutie K(2003) 4820 v konečnom znení, týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/38.240 – Priemyselné rúry) [*neoficiálny preklad*], ktorého zhrnutie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 28. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 125, s. 50).

2. *Napadnuté rozhodnutie*

12 Dňa 3. septembra 2004 Komisia prijala rozhodnutie K(2004) 2826 v konečnom znení, týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP

(vec COMP/E-1/38.069 – Medené inštalačné rúry) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 13. júla 2006 (Ú. v. EÚ L 192, s. 21).

13 Napadnuté rozhodnutie obsahuje predovšetkým tieto ustanovenia:

„*Článok 1*

Nasledujúce podniky porušili ustanovenia článku 81 ods. 1 [ES] a od 1. januára 1994 ustanovenia článku 53 ods. 1 Dohody o EHP tým, že sa v uvedených obdobiach podieľali na súbore dohôd a zosúladených postupov týkajúcich sa určenia cien a rozdelení trhov v odvetví medených inštalačných rúr:

a) Boliden… spolu s [Outokumpu Copper Fabrication] a [Outokumpu Copper BCZ] od 3. júna 1988 do 22. marca 2001;

b) [Outokumpu Copper Fabrication] spolu s Boliden… a [Outokumpu Copper BCZ] od 3. júna 1988 do 22. marca 2001;

c) [Outokumpu Copper BCZ] spolu s Boliden… a [Outokumpu Copper Fabrication] od 3. júna 1988 do 22. marca 2001;

d) Austria Buntmetall AG:

i) spolu s Buntmetall Amstetten [GmbH] od 29. augusta 1998 do minimálne 8. júla 1999 a

ii) spolu s [Wieland] a Buntmetall Amstetten… od 9. júla 1999 do 22. marca 2001;

e) Buntmetall Amstetten …:

i) spolu s Austria Buntmetall… od 29. augusta 1998 do minimálne 8. júla 1999 a

ii) spolu s [Wieland] a Austria Buntmetall… od 9. júla 1999 do 22. marca 2001;

f) [Chalkor] minimálne od 29. augusta 1998 do minimálne začiatku septembra 1999;

g) [HME] od 29. augusta 1998 do minimálne 22. marca 2001;

h) IMI… spolu s IMI Kynoch… a Yorkshire Copper Tube… od 29. septembra 1989 do 22. marca 2001;

i) IMI Kynoch... spolu s IMI... a Yorkshire Copper Tube… od 29. septembra 1989 do 22. marca 2001;

j) Yorkshire Copper Tube… spolu s IMI… a IMI Kynoch… od 29. septembra 1989 do 22. marca 2001;

k) [KME Germany]:

i) samostatne od 3. júna 1988 do 19. júna 1995 a

ii) spolu s [KME France] a [KME Italy] od 20. júna 1995 do 22. marca 2001;

l) [KME Italy]:

i) spolu s [KME France] od 29. septembra 1989 do 19. júna 1995 a

ii) spolu s [KME Germany] a [KME France] od 20. júna 1995 do 22. marca 2001;

m) [KME France]:

i) spolu s [KME Italy] od 29. septembra 1989 do 19. júna 1995 a

ii) spolu s [KME Germany] a [KME Italy] od 20. júna 1995 do 22. marca 2001;

…

s) Outokumpu… spolu s [Luvata] od 29. septembra 1989 do 22. marca 2001;

t) [Luvata] spolu s Outokumpu… od 29. septembra 1989 do 22. marca 2001;

u) [Wieland]:

i) samostatne od 29. septembra 1989 do 8. júla 1999 a

ii) spolu s Austria Buntmetall… a Buntmetall Amstetten… od 9. júla 1999 do 22. marca 2001.

Článok 2

Za porušenia uvedené v článku 1 sa ukladajú tieto pokuty:

a) Boliden…, [Outokumpu Copper Fabrication] a [Outokumpu Copper BCZ] spoločne a nerozdielne 32,6 milióna eur;

b) Austria Buntmetall… a Buntmetall Amstetten… spoločne a nerozdielne 0,6695 milióna eur;

c) Austria Buntmetall…, Buntmetall Amstetten… a [Wieland] spoločne a nerozdielne 2,43 milióna eur;

d) [Chalkor] 9,16 milióna eur;

e) [HME] 4,49 milióna eur;

f) IMI…, IMI Kynoch… a Yorkshire Copper Tube… spoločne a nerozdielne 44,98 milióna eur;

g) [KME Germany] 17,96 milióna eur;

h) [KME Germany], [KME France] a [KME Italy] spoločne a nerozdielne 32,75 milióna eur;

i) [KME Italy] a [KME France] spoločne a nerozdielne 16,37 milióna eur;

j) Outokumpu… a [Luvata] spoločne a nerozdielne 36,14 milióna eur;

k) [Wieland] samostatne 24,7416 milióna eur.

…“

14 Komisia sa domnievala, že dotknuté spoločnosti sa podieľali na jedinom, komplexnom a pokračujúcom porušení (ďalej len „kartel“ alebo „predmetné porušenie“) a čo sa týka skupín Boliden a KME a spoločnosti Wieland, vo viacerých formách. Komisia spresnila, že napadnuté rozhodnutie sa ako také netýkalo vnútroštátnych zmlúv (odôvodnenia č. 2 a 106 napadnutého rozhodnutia).

Relevantné výrobky a dotknuté trhy

15 Dotknutá oblasť, teda oblasť výroby medených rúr, zahŕňa dve skupiny výrobkov, t. j. jednak priemyselné rúry, ktoré sa rozdeľujú do podskupín podľa ich konečného použitia (klimatizácia a chladenie, potrubné armatúry, plynové ohrievače, odvodňovacie filtre a telekomunikácie), a jednak rúry na vnútorné rozvody, nazývané aj „inštalačné rúry“, ktoré sa používajú v budovách na vedenie vody, plynu a mazutu a v rámci vykurovacích systémov (odôvodnenie č. 3 napadnutého rozhodnutia).

16 Komisia rozhodla, že veci COMP/E-1/38.069 (Medené inštalačné rúry) a COMP/E-1/38.240 (Priemyselné rúry) sa týkali dvoch rozdielnych porušení. V tejto súvislosti svoje rozhodnutie v podstate založila na skutočnosti, že „ide o rozdielne spoločnosti (a rozdielnych zamestnancov týchto spoločností), ktorí boli zapojení do dohôd týkajúcich sa na jednej strane inštalačných rúr a na druhej strane priemyselných rúr, pričom organizácia týchto dohôd bola tiež rozdielna". Okrem toho sa Komisia domnievala, že oblasť inštalačných rúr sa odlišuje od oblasti priemyselných rúr vzhľadom na dotknutých zákazníkov, ako aj konečné použitie a technické vlastnosti výrobkov (odôvodnenia č. 4 a 5 napadnutého rozhodnutia).

17 Pokiaľ ide o medené inštalačné rúry, Komisia v napadnutom rozhodnutí tvrdila, že táto skupina výrobkov obsahuje dve „podskupiny" výrobkov: hladké medené inštalačné rúry a medené inštalačné rúry s plastovou izoláciou. Komisia uviedla, že hladké medené inštalačné rúry a medené inštalačné rúry s plastovou izoláciou nemusia byť vzájomne zameniteľné a môžu predstavovať odlišné tovarové trhy so zreteľom na oznámenie Komisie o definícii relevantného trhu na účely práva hospodárskej súťaže Spoločenstva (Ú. v. ES C 372, 1997, s. 5; Mim. vyd. 08/001, s. 155). V každom prípade pre potreby napadnutého rozhodnutia Komisia rozhodla, že tieto dve „podskupiny" výrobkov treba posudzovať ako „jednu a tú istú skupinu tovarov…, pretože do dohôd týkajúcich sa daných podskupín tovarov boli v zásade zapojené tie isté spoločnosti (a tí istí zamestnanci týchto spoločností) a tieto dohody boli organizované rovnakým spôsobom" (odôvodnenia č. 13 a 459 napadnutého rozhodnutia).

18 V napadnutom rozhodnutí Komisia tiež uviedla, že relevantným geografickým trhom bol Európsky hospodársky priestor (EHP). Domnievala sa, že hodnota trhu s hladkými medenými inštalačnými rúrami v EHP predstavovala v roku 2000 okolo 970,1 milióna eur a hodnota trhu s medenými inštalačnými rúrami s plastovou izoláciou okolo 180,9 milióna eur. Celková hodnota týchto dvoch trhov v EHP sa teda

odhadovala v roku 2000 na 1 151 miliónov eur (odôvodnenia č. 17 a 23 napadnutého rozhodnutia).

Zložky predmetného porušenia

19 Komisia uviedla, že predmetné porušenie sa prejavilo v troch rozdielnych, ale prepojených formách (odôvodnenia č. 458 a 459 napadnutého rozhodnutia). Prvá časť kartelu spočívala v dohodách uzavretých medzi „výrobcami SANCO“. Druhá časť predmetného porušenia zahŕňala dohody uzavreté medzi „výrobcami WICU a Cuprotherm“. Napokon tretia časť kartelu sa týkala dohôd uzavretých v rámci širšej skupiny výrobcov hladkých medených inštalačných rúr a nazývala sa „širšie európske dohody“.

Dohody medzi „výrobcami SANCO“

20 SANCO je ochranná známka, ale zároveň aj označenie osobitného technologického postupu na výrobu nehrdzavejúcich medených inštalačných rúr vysokej kvality. Technológia bola patentovaná v roku 1980 spoločnosťou Usines à cuivre et à zinc. Skupina Boliden bola majiteľom pôvodného patentu výroby až do uplynutia jeho platnosti v roku 2000, no nebola majiteľom ochrannej známky SANCO vo všetkých európskych krajinách. Jej konkurent, skupina KME, podala prihlášku a bola jej zapísaná ochranná známka SANCO vo viacerých európskych krajinách. Následne si skupina KME patentovala niekoľko vylepšení oproti pôvodnému patentu a obaja konkurenti si vzájomne udelili licencie na svoje patenty a ochranné známky. Od roku 1981 skupina

KME a skupina Boliden udelili licenciu na ochrannú známku a patent spoločnosti Wieland (odôvodnenia č. 115 až 118 napadnutého rozhodnutia).

21 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že od roku 1988 dohody medzi „výrobcami SANCO“ presahovali rámec obyčajného vzťahu medzi „poskytovateľmi“ a „nadobúdateľmi“ licencií. Podľa Komisie existovali medzi týmito výrobcami, t. j. skupinou KME, skupinou Boliden a spoločnosťou Wieland od júna 1988 do konca prvého štvrťroka 1994 dohody o cieľoch v oblasti cien a výške zliav, ako aj o rozdelení predaja a trhových podielov (ďalej len „dohody SANCO“). Dohľad nad uskutočňovaním týchto dohôd v zásade spočíval v oznamovaní si medzi „výrobcami SANCO“ údajov o ich výrobe a predaji (odôvodnenia č. 125 až 146 a 456 napadnutého rozhodnutia).

Dohody medzi „výrobcami WICU a Cuprotherm“

22 WICU a Cuprotherm sú ochranné známky vzťahujúce sa na medené inštalačné rúry s plastovou izoláciou, ktoré sú predmetom patentov.

23 Majiteľom ochrannej známky WICU a príslušných patentov je skupina KME, ktorá najmä udelila licenciu na ochrannú známku a patent spoločnosti Wieland. Naopak majiteľom ochrannej známky Cuprotherm a príslušného patentu bola spoločnosť Wieland, ktorá udelila licenciu na ochrannú známku a patent skupine KME (odôvodnenie č. 121 napadnutého rozhodnutia).

24 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že dohody uzavreté medzi skupinou KME a spoločnosťou Wieland týkajúce sa rúr WICU a Cuprotherm presahovali rámec obyčajného vzťahu medzi „poskytovateľmi“ a „nadobúdateľmi“ licencií. Skupina KME a Wieland udržiavali protisúťažné kontakty vo forme výmeny citlivých informácií a zosúladenia množstiev a cien týkajúcich sa medených inštalačných rúr s plastovou izoláciou (ďalej len „dohody WICU a Cuprotherm“) (odôvodnenie č. 149 napadnutého rozhodnutia).

Širšie európske dohody

25 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že zároveň s dohodami SANCO, ako aj dohodami WICU a Cuprotherm predmetné porušenie obsahovalo aj tretiu časť zahŕňajúcu dohody medzi členmi širšej skupiny výrobcov hladkých medených inštalačných rúr (odôvodnenia č. 102, 104, 105, 108 až 111, 147, 148, 461 a 462 napadnutého rozhodnutia).

26 Táto širšia skupina mala na začiatku päť členov, čiže skupiny KME, Outokumpu a IMI a spoločnosti Wieland a Mueller (ďalej len „skupina piatich“). Po príchode spoločností Chalkor a HME, ako aj skupín Boliden a Buntmetall (do ktorej patrili spoločnosti Austria Buntmetall a Buntmetall Amstetten) sa počet členov tejto skupiny rozrástol na deviatich (ďalej len „skupina deviatich“) (odôvodnenie č. 216 napadnutého rozhodnutia).

27 Podľa Komisie členovia skupiny piatich a skupiny deviatich sa pokúsili stabilizovať trh s hladkými medenými inštalačnými rúrami tým, že na základe trhových podielov v referenčnom roku stanovili cieľ týkajúci sa budúcich trhových podielov. Okrem toho sa Komisia v napadnutom rozhodnutí domnievala, že uvedení členovia sa dohodli

na výmene citlivých informácií, rozdelení trhových podielov, sledovaní objemov predaja, mechanizme „vodcu“ pre jednotlivé trhy, ako aj na zosúladení cien vrátane sadzobníkov, uplatňovania „cenových línií“ a zliav (odôvodnenie č. 192 napadnutého rozhodnutia).

Dĺžka trvania a nepretržitá povaha predmetného porušenia

28 Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že predmetné porušenie sa začalo 3. júna 1988, pokiaľ ide o skupiny KME a Boliden, 29. septembra 1989, pokiaľ ide o skupiny IMI a Outokumpu a spoločnosť Wieland, 21. októbra 1997 v prípade spoločnosti Mueller a najneskôr 29. augusta 1998, pokiaľ ide o spoločnosti Chalkor a HME a skupinu Buntmetall. Ako dátum skončenia porušenia Komisia uviedla 22. marec 2001, okrem spoločností Mueller a Chalkor, ktoré podľa Komisie skončili svoju účasť na karteli v uvedenom poradí 8. januára 2001 a v septembri 1999 (odôvodnenie č. 597 napadnutého rozhodnutia).

29 Pokiaľ ide o nepretržitú povahu predmetného porušenia, v prípade skupín Boliden, IMI, KME, Outokumpu a spoločnosti Wieland Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že hoci kartel bol v niektorých časových obdobiach menej intenzívny, t. j. od roku 1990 do decembra 1992, ako aj od júla 1994 do júla 1997, porušenie nikdy úplne neskončilo, takže predmetné porušenie skutočne predstavuje jediné a nepremlčané porušenie (odôvodnenia č. 466, 471, 476, 477 a 592 napadnutého rozhodnutia).

30 Čo sa týka spoločností HME a Chalkor a skupiny Buntmetall, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia nemohla preukázať ich účasť na karteli v období pred 29. augustom 1998 (odôvodnenia č. 592 a 597 napadnutého rozhodnutia).

Určenie výšky pokút

31 Napadnutým rozhodnutím Komisia uložila skupinám Boliden, Buntmetall a Outokumpu, ako aj spoločnostiam Chalkor, HME a Wieland pokuty podľa článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), ako aj podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 (odôvodnenie č. 842 a článok 2 napadnutého rozhodnutia).

32 Výšky pokút boli určené Komisiou v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania predmetného porušenia, čo sú dve kritériá výslovne uvedené v článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17, ktoré boli podľa napadnutého rozhodnutia použiteľné v čase predmetného porušenie (odôvodnenia č. 601 až 603 napadnutého rozhodnutia).

33 Na stanovenie výšky pokuty uloženej každej spoločnosti Komisia uplatnila metódu definovanú v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [UO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia“), aj keď na ne výslovne neodkazuje. V napadnutom

rozhodnutí Komisia tiež zhodnotila, či a v akom rozsahu dotknuté spoločnosti splnili požiadavky stanovené v oznámení o spolupráci z roku 1996.

Východisková suma pokút

— Závažnosť

34 Pokiaľ ide o posúdenie závažnosti predmetného porušenia, Komisia zohľadnila samotnú povahu porušenia, jeho konkrétny dopad na trh, ako aj rozsah a veľkosť relevantného geografického trhu (odôvodnenia č. 605 a 678 napadnutého rozhodnutia).

35 Komisia tvrdila, že také postupy určenia cien a rozdelenia trhov, ako sú postupy uplatnené v tejto veci, predstavujú svojou samotnou povahou veľmi závažné porušenie, a domnievala sa, že relevantným geografickým trhom dotknutým kartelom bolo územie EHP. Komisia tiež zohľadnila skutočnosť, že trh s medenými inštalačnými rúrami je významným odvetvím, ktorého hodnota na úrovni EHP sa odhadovala na 1 151 miliónov eur v roku 2000, teda v poslednom celom roku fungovania kartelu (odôvodnenia č. 606 a 674 až 678 napadnutého rozhodnutia).

36 Pokiaľ ide o konkrétny dopad na trh, Komisia uviedla, že existovali dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že kartel celkovo mal dopad na relevantný trh, predovšetkým na

ceny, hoci bolo nemožné ho presne vyčísliť (odôvodnenia č. 670 a 673 napadnutého rozhodnutia). Pri tomto konštatovaní sa predovšetkým opierala o viaceré dôkazy. Po prvé svoje rozhodnutie založila na vykonávaní kartelovej dohody s odkazom na skutočnosť, že si účastníci navzájom oznamovali objemy predaja a cenové úrovne (odôvodnenia č. 629 a 630 napadnutého rozhodnutia).

37 Po druhé zohľadnila okolnosť, že členovia kartelu mali veľký podiel, t. j. 84,6 % na trhu v EHP (odôvodnenie č. 635 napadnutého rozhodnutia).

38 Po tretie Komisia založila svoje rozhodnutie na tabuľkách, memorandách a poznámkach vypracovaných pri kartelových stretnutiach jeho členmi. Tieto dokumenty dokazujú, že ceny stúpli počas niektorých období kartelu a že členovia kartelu dosiahli vyššie zisky v porovnaní s predchádzajúcimi obdobiami. Z niektorých týchto dokumentov vyplývalo, že osoby zapojené do kartelu sa domnievali, že kartel umožňoval dotknutým spoločnostiam dosiahnuť ich ciele v oblasti cien. Komisia sa tiež opierala o vyhlásenia pána M., bývalého riaditeľa jednej zo spoločností zo skupiny Boliden, ako aj spoločností Wieland a Mueller a skupiny Boliden v rámci ich vlastných spoluprác s Komisiou (odôvodnenia č. 637 až 654 napadnutého rozhodnutia).

39 Napokon Komisia konštatovala, že príslušné trhové podiely jednotlivých účastníkov kartelu ostali po celú dobu trvania kartelu pomerne stabilné, aj keď zákazníci sa u účastníkov občas menili (odôvodnenie č. 671 napadnutého rozhodnutia).

40 Komisia teda dospela k záveru, že dotknuté podniky sa dopustili veľmi závažného porušenia (odôvodnenie č. 680 napadnutého rozhodnutia).

— Rozdielne zaobchádzanie

41 Komisia vymedzila v napadnutom rozhodnutí štyri skupiny, o ktorých sa domnievala, že odzrkadľujú relatívny význam podnikov na predmetnom porušení. Rozdelenie Komisie členov kartelu na viacero kategórií sa zakladalo na trhových podieloch jednotlivých účastníkov kartelu na predaji predmetných výrobkov v EHP v roku 2000. Preto sa Komisia domnievala, že skupina KME mala vedúce postavenie na relevantnom trhu a zaradila ju do prvej kategórie. Skupiny Wieland (do ktorej patrila spoločnosť Wieland a skupina Buntmetall, ktorú Wieland ovládla v júli 1999), IMI a Outokumpu boli považované za subjekty strednej veľkosti na tomto trhu a boli zaradené do druhej kategórie. Skupina Boliden bola zaradená do tretej kategórie. Do štvrtej kategórie boli zaradené spoločnosti HME a Chalkor (odôvodnenia č. 681 až 692 napadnutého rozhodnutia).

42 Trhové podiely boli vypočítané na základe obratu dosiahnutého každým porušovateľom, ktorý pochádzal z predaja inštalačných rúr na spoločnom trhu hladkých medených inštalačných rúr a medených inštalačných rúr s plastovou izoláciou. Trhové podiely spoločností, ktoré nepredávali rúry WICU a Cuprotherm, však boli vypočítané vydelením ich obratu z hladkých medených inštalačných rúr celkovou veľkosťou trhu s hladkými medenými inštalačnými rúrami a medenými rúrami s plastovou izoláciou (odôvodnenia č. 683 a 692 napadnutého rozhodnutia).

43 Komisia v dôsledku toho stanovila východiskové sumy pokút na 70 miliónov eur pre skupinu KME, 23,8 milióna eur pre skupiny Wieland, IMI a Outokumpu, 16,1 milióna eur pre skupinu Boliden a 9,8 milióna eur pre spoločnosti Chalkor a HME (odôvodnenie č. 693 napadnutého rozhodnutia).

44 Vzhľadom na to, že spoločnosť Wieland a skupina Buntmetall tvorili od júla 1999 tú istú spoločnosť a že spoločnosti KME France a KME Italy tvorili až do júna 1995 spoločne samostatnú spoločnosť odlišnú od spoločnosti KME Germany, východisková suma pokút, ktoré im boli uložené, bola stanovená takto: 35 miliónov eur skupine KME (KME Germany, KME France a KME Italy spoločne a nerozdielne); 17,5 milióna eur spoločnosti KME Germany; 17,5 milióna eur spoločnostiam KME Italy a KME France spoločne a nerozdielne; 3,25 milióna eur skupine Wieland; 19,52 milióna eur spoločnosti Wieland a 1,03 milióna eur skupine Buntmetall (odôvodnenia č. 694 až 696 napadnutého rozhodnutia).

45 Komisia zvýšila východiskovú sumu pokuty uloženej spoločnosti Outokumpu o 50 % na 35,7 milióna eur, aby zohľadnila potrebu stanoviť pokutu na takej úrovni, ktorá jej zabezpečí odstrašujúci účinok, lebo sa domnievala, že celosvetový obrat spoločnosti Outokumpu, ktorý presahuje 5 miliárd eur, nasvedčuje tomu, že jej veľkosť a hospodárska moc také zvýšenie odôvodňujú (odôvodnenie č. 703 napadnutého rozhodnutia).

Základná suma pokút

46 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zvýšila východiskovú sumu pokút o 10 % za každý celý rok porušenia a o 5 % za každé ďalšie obdobie šesť alebo viac mesiacov, ale menej ako jeden rok. Rozhodlo sa teda, že:

— na skupinu IMI, ktorá sa podieľala na karteli jedenásť rokov a päť mesiacov, sa uplatní 110 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 23,8 milióna eur,

— na skupinu Outokumpu, ktorá sa podieľala na karteli jedenásť rokov a päť mesiacov, sa uplatní 110 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty, stanovenej po zvýšení na účely odstrašenia na 35,7 milióna eur,

— na skupinu Boliden, ktorá sa podieľala na karteli dvanásť rokov a deväť mesiacov, sa uplatní 125 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 16,1 milióna eur,

— na spoločnosť Chalkor, ktorá sa podieľala na karteli dvanásť mesiacov, sa uplatní 10 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 9,8 milióna eur,

— na spoločnosť HME, ktorá sa podieľala na karteli dva roky a šesť mesiacov, sa uplatní 25 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 9,8 milióna eur,

— na skupinu KME, ktorá sa podieľala na karteli päť rokov a sedem mesiacov, sa uplatní 55 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 35 milióna eur,

— na spoločnosť KME Germany, ktorá sa podieľala na karteli sedem rokov a dva mesiace, sa uplatní 70 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 17,5 milióna eur,

— na spoločnosť KME France a KME Italy, ktorá sa podieľala na karteli päť rokov a desať mesiacov, sa uplatní 55 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 17,5 milióna eur,

— spoločnosť Wieland bola jednak považovaná za samostatne zodpovednú počas obdobia deväť rokov a deväť mesiacov a jednak spoločne a nerozdielne so skupinou Buntmetall počas obdobia jeden rok a osem mesiacov, takže sa uplatnilo 95 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 19,52 milióna eur pre spoločnosť Wieland v prípade jej samostatnej zodpovednosti a 15 %-né zvýšenie východiskovej sumy pokuty 3,25 milióna eur v prípade jej spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti so skupinou Buntmetall (odôvodnenia č. 706 až 714 napadnutého rozhodnutia).

47 Základné sumy pokút uložené dotknutým spoločnostiam boli stanovené takto:

— skupina KME: 54,25 milióna eur,

— spoločnosť KME Germany: 29,75 milióna eur,

— spoločnosti KME France a KME Italy (spoločne a nerozdielne): 27,13 milióna eur,

— skupina Buntmetall: 1,03 milióna eur,

— skupina Wieland: 3,74 milióna eur,

— spoločnosť Wieland: 38,06 milióna eur,

— skupina IMI: 49,98 milióna eur,

— skupina Outokumpu: 74,97 milióna eur,

— spoločnosť Chalkor: 10,78 milióna eur,

— spoločnosť HME: 12,25 milióna eur,

— skupina Boliden: 36,225 milióna eur (odôvodnenie č. 719 napadnutého rozhodnutia).

Priťažujúce a poľahčujúce okolnosti

48 Základná čiastka pokuty uloženej skupine Outokumpu bola zvýšená o 50 % z dôvodu, že sa dopustila opakovaného porušenia, pretože už jej bolo určené rozhodnutie

Komisie 90/417/ESUO z 18. júla 1990 o konaní podľa článku 65 [UO], ktoré sa týkalo dohody a zosúladených postupov európskych výrobcov nerezových plochých výrobkov valcovaných za studena [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 220, s. 28) (odôvodnenia č. 720 až 726 napadnutého rozhodnutia).

49 Ako poľahčujúce okolnosti Komisia zohľadnila skutočnosť, že skupiny KME a Outokumpu jej poskytli informácie v rámci ich vlastných spoluprác s Komisiou, na ktoré sa nevzťahovalo oznámenie o spolupráci z roku 1996.

50 Komisia preto znížila základnú sumu pokuty uloženej skupine Outokumpu o 40,17 milióna eur, čo zodpovedá pokute, ktorá by jej bola uložená za obdobie porušovania od septembra 1989 do júla 1997, ktorého preukázanie bolo umožnené na základe informácií predložených Komisii touto skupinou (odôvodnenia č. 758 a 759 napadnutého rozhodnutia).

51 Pokiaľ ide o skupinu KME, základná suma uloženej pokuty bola znížená o 7,93 milióna eur v dôsledku jej spolupráce, ktorá umožnila Komisii preukázať, že predmetné porušenie sa vzťahovalo aj na medené inštalačné rúry s plastovou izoláciou (odôvodnenia č. 760 a 761 napadnutého rozhodnutia).

Uplatnenie oznámenia o spolupráci z roku 1996

52 Komisia poskytla podľa bodu D oznámenia o spolupráci z roku 1996 50 %-né zníženie sumy pokút skupine Outokumpu, 35 %-né zníženie skupine Wieland, 15 %-né

zníženie spoločnosti Chalkor, 10 %-né zníženie skupinám Boliden a IMI a 35 %-né zníženie skupine KME. Spoločnosti HME nebolo podľa tohto oznámenia poskytnuté nijaké zníženie (odôvodnenie č. 815 napadnutého rozhodnutia).

Konečná suma pokút

53 Podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 Komisia stanovila sumy pokút uložených spoločnostiam, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, takto:

— skupina Boliden: 32,6 milióna eur,

— skupina Buntmetall: 0,6695 milióna eur,

— spoločnosť Chalkor: 9,16 milióna eur,

— spoločnosť HME: 4,49 milióna eur,

— skupina IMI: 44,98 milióna eur,

— skupina KME: 32,75 milióna eur,

— spoločnosť KME Germany: 17,96 milióna eur,

— spoločnosti KME France a KME Italy (spoločne a nerozdielne): 16,37 milióna eur,

— skupina Outokumpu: 36,14 milióna eur,

— skupina Wieland: 2,43 milióna eur,

— spoločnosť Wieland: 24,7416 milióna eur (odôvodnenie č. 842 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

54 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. januára 2005 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

55 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

56 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil článok 1 písm. f) a článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorom uvádzajú, že sa jej ukladá pokuta,

— subsidiárne znížil sumu pokuty, ktorá jej bola uložená,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

57 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

58 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov jednotlivo založených na nezohľadnení nútenej povahy účasti na karteli, nesprávnom stanovení východiskovej sumy pokuty, nesprávnom zvýšení východiskovej sumy pokuty z dôvodu dĺžky trvania porušenia, nezohľadnení poľahčujúcich okolností, nesprávnom uplatnení oznámenia o spolupráci z roku 1996 a na neprimeranej sume pokuty.

59 Pred preskúmaním žalobných dôvodov predložených žalobkyňou je potrebné pripomenúť, že z odôvodnení č. 601 a 842 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pokuty za porušenie boli Komisiou uložené na základe článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17, ako aj článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Okrem toho na účely výpočtu súm pokút Komisia uplatnila metodológiu definovanú v usmerneniach a v oznámení o spolupráci z roku 1996 (pozri bod 33 vyššie).

60 Usmernenia síce nemožno kvalifikovať ako právnu normu, vyjadrujú však orientačné pravidlo správania, ktorého sa treba v praxi pridŕžať a od ktorého sa Komisia nemôže v jednotlivom prípade odkloniť bez uvedenia dôvodov, ktoré sú v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania (pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 91 a tam citovanú judikatúru).

61 Všeobecný súd teda musí v rámci preskúmavania zákonnosti pokút uložených napadnutým rozhodnutím overiť, či Komisia použila svoju voľnú úvahu v súlade s metódou obsiahnutou v usmerneniach, a pokiaľ by konštatoval, že sa od nej odklonila, musí overiť, či je tento odklon podložený a z právneho hľadiska dostatočne odôvodnený. V tomto ohľade treba poukázať na skutočnosť, že Súdny dvor potvrdil jednak platnosť samotného princípu, z ktorého usmernenia vychádzajú, jednak platnosť všeobecnej metódy, ktorá je v nich uvedená (rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 252 až 255, 266 až 267, 312 a 313).

62 Obmedzenie voľnej úvahy Komisie, ktoré si sama stanovila prijatím usmernení, totiž nie je nezlučiteľné so zachovaním podstatného rozsahu jej voľnej úvahy. Usmernenia obsahujú rôzne flexibilné prvky, ktoré umožňujú Komisii výkon jej diskrečnej právomoci v súlade s ustanoveniami nariadení č. 17 a 1/2003, ako ich vyložil Súdny dvor (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 267).

63 V oblastiach, v ktorých si Komisia zachovala určitú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide napríklad o mieru zvýšenia z dôvodu dĺžky trvania porušenia, sa teda preskúmavanie zákonnosti tohto posúdenia zužuje len na overenie, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. júla 2005, Scandinavian Airlines System/Komisia, T-241/01, Zb. s. II-2917, body 64 a 79).

64 Miera voľnej úvahy Komisie a hranice, ktoré si v tomto zmysle stanovila, v zásade nemajú vplyv na výkon neobmedzenej právomoci súdu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 538), v rámci ktorej je oprávnený zrušiť, znížiť alebo zvýšiť pokutu uloženú Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. februára 2007, Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, Zb. s. I-1331, body 60 až 62, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. októbra 2003, General Motors Nederland a Opel Nederland/Komisia, T-368/00, Zb. s. II-4491, bod 181).

1. *O žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení nútenej povahy účasti žalobkyne na karteli*

Tvrdenia účastníkov konania

65 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že jej účasť na karteli bola predovšetkým spôsobená obavou, že by musela znášať odvetné opatrenia zo strany členov skupiny piatich, teda hlavných hráčov na relevantnom trhu. Bola obeťou, a nie podnecovateľom či dominantným členom kartelu. V dôsledku toho tvrdí, že hoci porušila článok 81 ES, nemala by jej byť uložená pokuta alebo by jej mala byť uložená len znížená, respektíve symbolická pokuta.

66 V tomto kontexte žalobkyňa odkazuje na viaceré predchádzajúce rozhodnutia Komisie, v ktorých podnikom, ktoré boli obeťou donucovacích opatrení s cieľom prinútiť ich k účasti alebo pokračovaniu v účasti na protisúťažnej dohode, nebola uložená žiadna pokuta alebo im boli uložené pokuty, ktorých sumy boli podstatne znížené.

67 Na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého bola vystavená tlaku, žalobkyňa tvrdí, že keďže je malým podnikom a relatívne novým hráčom na trhoch v západnej Európe, mala potrebu sa z času na čas zúčastniť na priemyselných stretnutiach, aby mohla dovoleným spôsobom zbierať informácie o trhu s inštalačnými rúrami. Preto keď sa rozhodla zúčastniť sa stretnutia z 28. augusta 1998, na ktoré Komisia odkazuje v napadnutom rozhodnutí, urobila tak s presvedčením, že bola pozvaná na účely diskusie o „európskej smernici o pitnej vode" a bola prekvapená tajným obsahom stretnutia. V priebehu tohto stretnutia sa žalobkyňa stala obeťou donucovacích opatrení, ktoré ju viedli k tomu, že sa pasívne a podriadene zúčastnila na šiestich nasledujúcich stretnutiach.

68 V priebehu uvedených stretnutí vodcovia kartelu na trhu v každej z piatich dotknutých krajín, konkrétne v Nemecku, Spojenom kráľovstve, vo Francúzsku, v Španielsku a Holandsku, navrhli ciele v oblasti cien a zliav pre nasledujúce mesiace. Žalobkyňa však nezmenila svoju politiku v oblasti cien a predaja na piatich západných trhoch a jej vývozy do týchto krajín sa dokonca ďalej zvyšovali.

69 Žalobkyňa tiež odkazuje na rôzne dokumenty nachádzajúce sa v spise Komisie, pochádzajúce najmä od skupiny KME a od spoločnosti Wieland. Tvrdí, že vzhľadom na „konšpiračný" kontext, v ktorom boli tieto dokumenty vyhotovené, v prvom rade potvrdzujú, že skupina piatich zamýšľala zastrašovať podniky, ktoré odmietali ustúpiť ich nárokom, a v druhom rade, že hrozby vyslovené voči žalobkyni na stretnutí

z 28. augusta 1998 boli vopred plánované a žalobkyňa ich oprávnene považovala za vierohodné.

70 Komisia navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.

Posúdenie Všeobecným súdom

71 Na úvod je potrebné zamietnuť odkaz žalobkyne na predchádzajúce rozhodnutia Komisie, pretože jej predchádzajúca rozhodovacia prax neslúži ako právny rámec pre ukladanie pokút v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, T-203/01, Zb. s. II-4071, bod 292).

72 Navyše je potrebné uviesť, že z judikatúry vyplýva, že nátlak zo strany podnikov, ktorého cieľom je donútiť ostatné podniky, aby sa podieľali na porušení práva hospodárskej súťaže, nezbavuje dotknutý podnik zodpovednosti za spáchané porušenie, a to bez ohľadu na významnosť tohto nátlaku, nijako nemení závažnosť kartelu a nemôže predstavovať poľahčujúcu okolnosť na účely výpočtu výšky pokút, keďže dotknutý podnik mohol oznámiť prípadný nátlak príslušným orgánom a podať im sťažnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, body 369 a 370; rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, KE KELIT/Komisia, T-17/99, Zb. s. II-1647, bod 50, a z 29. novembra 2005, Union Pigments/Komisia, T-62/02, Zb. s. II-5057, bod 63).

73 Preto je potrebné tento žalobný dôvod zamietnuť.

2. *O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom stanovení východiskovej sumy pokuty*

74 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa stanovením východiskovú sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, dopustila nesprávneho právneho posúdenia, pretože nezohľadnila jednak skutočnosť, že sa žalobkyňa zúčastnila výlučne na tretej časti kartelu, a jednak to, že geografická pôsobnosť dohôd, na ktorých sa zúčastnila, bola obmedzená na päť krajín.

O obmedzenej účasti žalobkyne na karteli

Tvrdenia účastníkov konania

75 Žalobkyňa tvrdí, že odlišné zaobchádzanie uplatnené Komisiou, ktoré je založené na trhových podieloch účastníkov kartelu, nie je dostatočné a porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože rozdiel medzi trhovými podielmi účastníkov kartelu neodzrkadľuje jej obmedzenú účasť na karteli.

76 Podľa žalobkyne je nesporné, že porušenie, za ktoré sa voči nej vyvodzuje zodpovednosť, spočíva výlučne v jej účasti, v rámci tretej časti kartelu, na nedovolenej spolupráci skupiny deviatich v období od augusta 1998 do apríla 1999 v rámci širších európskych dohôd.

77 Tvrdí, že tak spolupráca zistená v rámci dohôd SANCO a dohôd WICU a Cuprotherm, ako aj spolupráca medzi členmi skupiny piatich boli intenzívnejšie ako spolupráca medzi členmi skupiny deviatich.

78 Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia v odôvodnení č. 690 napadnutého rozhodnutia dospela k nesprávnemu záveru, že jej účasť na karteli zvýšila účinnosť činností kartelu. V tomto ohľade žalobkyňa uvádza, že nikdy neuplatňovala kvóty navrhnuté v rámci širších európskych dohôd a že jej predaje do krajín dotknutých kartelom sa práve naopak počas jej účasti na ňom zvýšili.

79 Žalobkyňa navrhuje, aby sa východisková suma pokuty, ktorá jej bola uložená, znížila, aby sa zohľadnil rozdiel v povahe, stupni a kvalite jej účasti na karteli vo vzťahu k ostatným jeho účastníkom.

80 Komisia zasa tvrdí, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zistila, že došlo k jedinému porušeniu, ktoré má tri časti.

81 Domnieva sa, že na účely stanovenia východiskovej sumy pokuty nebola povinná rozlišovať jednak medzi žalobkyňou a podnikmi, ktoré sa zúčastnili na dohodách SANCO a na dohodách WICU a Cuprotherm, a jednak medzi členmi skupiny piatich a skupiny deviatich.

82 V prvom rade Komisia v tomto ohľade tvrdí, že aktívna účasť žalobkyne na karteli od 28. augusta 1998 do začiatku septembra 1999 nebola kvalitatívne alebo kvantitatívne odlišná od účasti ostatných porušovateľov. Pripomína tiež, že skutočnosť, že

niektoré podniky sa na karteli zúčastňovali dlhšie ako iné, nijako nemení závažnosť ich porušenia. Dlhšia účasť sa odzrkadlila vo zvýšení pokuty z dôvodu dĺžky trvania účasti na karteli.

83 V druhom rade Komisia pripomína, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že na posúdenie skutočného dopadu porušenia spôsobeného každým z účastníkov kartelu by správny údaj o rozsahu porušenia na dotknutom trhu mohla poskytnúť práve časť obratu pochádzajúca z tovarov, ktoré sú predmetom porušenia.

84 Rozdelenie do rôznych kategórií založené na obrate pochádzajúcom z výrobkov, ktoré boli predmetom reštriktívneho postupu, by nevyhnutne viedlo k východiskovým sumám pokút, ktoré sú približne rovnaké, pokiaľ ide o percentuálny podiel na trhu. To by viedlo k tomu, aby východisková suma pokuty uloženej podniku, ktorý má veľký trhový podiel, bola stanovená na vyššej úrovni, ako by bola úroveň pokuty uloženej podniku, ktorý má menší trhový podiel. To je dôvod, pre ktorý bola východisková suma pokuty uložená skupine KME stanovená na 70 miliónov eur, kým východisková suma pokuty uloženej spoločnosti Chalkor bola len 9,8 milióna eur. Tento prístup zjavne nenarúša zásadu rovnosti zaobchádzania.

85 V treťom rade Komisia tvrdí, že je v rozpore s judikatúrou, aby bol postihovaný podnik zapojený do dvoch alebo troch častí kartelu prísnejšie, ako iný podnik s rovnakým trhovým podielom, ktorý sa však zúčastnil len na jednej časti tohto kartelu (rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 121, a zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 91; rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. marca 1999, British Steel/Komisia, T-151/94, Zb. s. II-629, bod 643, a z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 91).

86 V štvrtom rade Komisia poukazuje na to, že neexistujú dôkazy o tom, že by dohody SANCO a dohody WICU a Cuprotherm viedli k citeľne užšej spolupráci, ako bola spolupráca existujúca v rámci širších európskych dohôd. Preto niet žiadneho dôvodu považovať účasť na prvých dvoch častiach kartelu za závažnejšie porušenie pravidiel hospodárskej súťaže ako účasť na jeho tretej časti.

87 V piatom rade sa Komisia domnieva, že nebol žiaden dôvod rozlišovať v rámci širších európskych dohôd členov skupiny piatich od ostatných štyroch výrobcov, konkrétne skupiny Boliden, spoločnosti HME, skupiny Buntmetall a spoločnosti Chalkor, pretože ich účasť bola dôležitá pre fungovanie kartelu a mali z neho rovnaký prospech ako ostatní účastníci v priebehu rokov 1998 až 2001.

88 V šiestom rade Komisia tvrdí, že účasť spoločnosti Chalkor zvýšila účinnosť činností kartelu. Samotná skutočnosť, že členovia skupiny piatich vyzvali spoločnosť Chalkor a tri ďalšie spoločnosti, aby sa k nim pridali, preukazuje, že boli dôležité pre účinnosť kartelu. Komisia tvrdí, že skutočnosť, že spoločnosť Chalkor zvýšila svoje predaje v priebehu účasti na karteli, nepreukazuje, že jej účasť na stretnutiach kartelu neupevnila nedovolené dohody. Zvýšenie predajov by bolo možné vysvetliť sezónnym účinkom alebo tým, že spoločnosť Chalkor mala po určitom čase menej škrupúľ podviesť ostatných porušovateľov.

89 V siedmom rade Komisia tvrdí, že hoci zistila intenzívnejšiu spoluprácu medzi niektorými podnikmi, ktorým je určené napadnuté rozhodnutie, toto zistenie viedlo skôr k uloženiu vyšších pokút týmto podnikom ako k uloženiu menších pokút ostatným, ktorým bolo toto rozhodnutie určené. Preto Komisia tvrdí, že ak by mal Všeobecný súd prijať tvrdenia spoločnosti Chalkor týkajúce sa tohto bodu, mal by pri výkone svojej neobmedzenej súdnej právomoci skôr zvážiť, že zvýši sumy pokút uložených

„výrobcom SANCO“, konkrétne skupine KME, spoločnosti Wieland a skupine Boliden, akoby mal znížiť sumu pokuty uloženej spoločnosti Chalkor.

Posúdenie Všeobecným súdom

90 Na úvod treba pripomenúť zásady uplatňované judikatúrou, pokiaľ ide o individuálnu zodpovednosť, ktorá vyplýva z takého porušenia článku 81 ods. 1 ES, akým je kartel.

91 Po prvé, pokiaľ ide o zodpovednosť za porušenie ako takú, z judikatúry vyplýva, že to, že podnik sa priamo nezúčastnil na všetkých zložkách tvoriacich celkový kartel, ho nemôže zbaviť zodpovednosti za porušenie článku 81 ods. 1 ES, ak sa preukáže, že musel nevyhnutne vedieť, že jednak tajný dohovor, na ktorom sa zúčastňuje, je súčasťou celkového plánu, a jednak, že tento celkový plán pokrýva všetky zložky tvoriace kartel (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 87; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Buchmann/Komisia, T-295/94, Zb. s. II-813, bod 121, a z 8. júla 2008, AC-Treuhand/Komisia, T-99/04, Zb. s. II-1501, body 130 a 131).

92 Komisia po tom, ako preukáže existenciu kartelu a identifikuje jeho účastníkov, je povinná na účely uloženia pokút preskúmať relatívnu závažnosť účasti každého z nich na tomto karteli. Vyplýva to tak z judikatúry (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 91 vyššie, body 90 a 150, a Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 145; rozsudok AC-Treuhand/Komisia, už citovaný v bode 91 vyššie, bod 133), ako aj z usmernení, ktoré upravujú jednak nerovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o východiskovú sumu pokuty (špecifickú východiskovú sumu), a jednak zohľadnenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností,

umožňujúce úpravu sumy pokuty predovšetkým v závislosti od aktívnej či pasívnej úlohy dotknutých podnikov pri uskutočňovaní porušenia.

93 V každom prípade však podniku nikdy nemožno uložiť pokutu, ktorej suma je vypočítaná v závislosti od účasti na tajnom dohovore, za ktorý nebol uznaný zodpovedným (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, Sigma Tecnologie/Komisia, T-28/99, Zb. s. II-1845, body 79 až 82).

94 Práve v duchu uvedených zásad treba skúmať výhradu žalobkyne, podľa ktorej Komisia nezohľadnila jej obmedzenú účasť na karteli.

95 V prvom rade je potrebné skúmať výhradu založenú na absencii účasti žalobkyne na dohodách SANCO a na dohodách WICU a Cuprotherm.

96 V tomto kontexte treba pripomenúť, že je nesporné, že sa zúčastnila len širších európskych dohôd a že sa voči nej vyvodzuje zodpovednosť len za jej účasť na tejto časti kartelu (odôvodnenie č. 461 napadnutého rozhodnutia). Komisia však neskúmala otázku, či porušovateľ, ktorý sa zúčastnil len na jednej časti kartelu, pácha menej závažné porušenia v zmysle článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 ako porušovateľ, ktorý sa v rámci toho istého kartelu zúčastnil na všetkých jeho častiach. Táto otázka je v prejednávanej veci o to dôležitejšia, že žalobkyňa nebola uznaná za zodpovednú v prípade dvoch ďalších častí kartelu, konkrétne dohôd SANCO a dohôd WICU a Cuprotherm.

97 Komisia totiž v odôvodnení č. 689 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že nie je potrebné uplatniť nerovnaké zaobchádzanie na porušovateľov, ktorí sa zúčastnili len širších európskych dohôd, a na tých porušovateľov, ktorí sa tiež zúčastnili na dohodách SANCO, pretože spolupráca v rámci dohôd SANCO nebola citeľne užšia ako spolupráca v rámci širších európskych dohôd.

98 Je nutné konštatovať, že odôvodnenie Komisie je nesprávne, keďže porovnanie intenzity rôznych častí kartelu by prípadne mohlo byť relevantné, ak by žalobkyňa bola zapojená do viacerých jeho častí, čomu tak v prejednávanej veci nebolo.

99 Podnik, ktorého zodpovednosť je preukázaná vo vzťahu k viacerým častiam kartelu, totiž prispieva k účinnosti a závažnosti tohto kartelu viac než porušovateľ, ktorý bol zapojený výlučne do jedinej časti toho istého kartelu. Prvý podnik sa preto dopúšťa závažnejšieho porušenia ako druhý.

100 V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že na základe zásady individualizácie trestov a osobnej zodpovednosti je Komisia povinná pri posúdení relatívnej závažnosti účasti každého z porušovateľov na karteli zohľadniť skutočnosť, že niektorí porušovatelia prípadne nie sú uznaní za zodpovedných v zmysle rozsudku Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaného v bode 91 vyššie (bod 87), za všetky časti tohto kartelu.

101 V rámci uplatňovania usmernení sa toto posúdenie musí nevyhnutne uskutočniť v štádiu stanovenia osobitnej východiskovej sumy, keďže zohľadnenie poľahčujúcich okolností umožňuje upraviť iba základnú sumu pokuty v závislosti od spôsobu, akým porušovateľ vykonával kartel. Porušovateľ, ktorý nie je uznaný za zodpovedného za

určité časti tohto kartelu, pritom nemohol mať úlohu pri vykonávaní týchto častí. Porušenie pravidiel práva hospodárskej súťaže je z dôvodu obmedzeného rozsahu porušenia, ktoré mu je vytýkané, menej závažné než porušenie pripísané porušovateľom, ktorí sa zúčastnili na všetkých častiach porušenia.

102 Tvrdenie Komisie, podľa ktorého mali všetci členovia širších európskych dohôd prospech z obmedzenia hospodárskej súťaže uskutočneného „výrobcami SANCO", nemožno prijať, pretože neuznala žalobkyňu za zodpovednú za dotknutú časť porušenia týkajúcu sa dohôd SANCO. V tomto ohľade treba zdôrazniť, že protisúťažný dopad kartelu na ceny môže viesť k prospechu pre všetkých dodávateľov pôsobiacich na relevantnom trhu a nielen pre podniky, ktoré sú členmi kartelu.

103 Pokiaľ ide o rozsudky citované v bode 85 vyššie uvádzané Komisiou v jej duplike, stačí konštatovať, že sa netýkajú otázky, či sa porušovateľ, ktorý je uznaný zodpovedným len za jednu časť kartelu, dopustí menej závažného porušenia ako porušovateľ, ktorý je v rámci toho istého kartelu uznaný za zodpovedného za všetky jeho časti.

104 Vzhľadom na predchádzajúce treba dospieť k záveru, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, keď pri výpočte výšky pokút nezohľadnila skutočnosť, že na rozdiel od skupiny KME, spoločnosti Wieland a skupiny Boliden, sa žalobkyňa zúčastnila len na jednej časti kartelu, a teda rôzne situácie posudzovala rovnako bez toho, aby takéto posúdenie bolo objektívne odôvodnené.

105 Pokiaľ ide o dôsledky, ktoré musia byť vyvodené z tohto zistenia, Komisia navrhuje, pokiaľ ide o dohody SANCO, aby Všeobecný súd zvýšil sumy pokút uložené

„výrobcom SANCO“ namiesto zníženia pokuty uloženej žalobkyni. Všeobecný súd sa však v rámci výkonu svojej neobmedzenej súdnej právomoci domnieva, že východisková suma pokuty stanovená Komisiou je primeraná vzhľadom na závažnosť troch častí kartelu spolu, a že je teda namieste znížiť východiskovú sumu pokuty uloženej spoločnosti Chalkor, aby sa zohľadnila skutočnosť, že bola Komisiou uznaná za zodpovednú výlučne za svoju účasť na tretej časti kartelu.

106 Ďalej je potrebné zamietnuť tvrdenia Komisie uvedené v bodoch 83 a 84 vyššie v rozsahu, v akom by mohli byť chápané v tom zmysle, že neúčasť žalobkyne na dohodách SANCO bola dostatočne zohľadnená v špecifickej východiskovej sume pokuty, ktorá jej bola uložená. Toto tvrdenie sa zakladá na predpoklade, že trhový podiel spoločnosti Chalkor, ktorá nepredávala rúry SANCO, bol vypočítaný na základe kumulovaného obratu všetkých výrobcov hladkých medených inštalačných rúr vrátane predajov rúr SANCO.

107 Dohody SANCO a širšie európske dohody sa týkali toho istého relevantného trhu, konkrétne trhu s hladkými medenými inštalačnými rúrami. Komisia preto bola nútená, aj napriek neexistencii dohôd SANCO, zohľadniť obrat spôsobený predajmi rúr SANCO, aby mohla vypočítať trhový podiel žalobkyne na relevantnom trhu.

108 Naopak, pokiaľ ide o dohody WICU a Cuprotherm, situácia je odlišná. Tieto dohody sa týkali výrobkov nezameniteľných s hladkými medenými inštalačnými rúrami. Z odôvodnenia č. 459 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že hladké medené inštalačné rúry a medené inštalačné rúry s plastovou izoláciou predstavujú samostatné relevantné trhy.

109 Preto tým, že sa trhový podiel žalobkyne, ktorá pôsobila na trhu s hladkými medenými inštalačnými rúrami vypočítal v pomere k obratu dosiahnutému na trhu s hladkými medenými inštalačnými rúrami a k obratu na trhu s medenými inštalačnými rúrami s plastovou izoláciou, žalobkyni bol v skutočnosti priznaný menší trhový podiel a v dôsledku toho nižšia špecifická východisková suma pokuty ako tá, ktorá by bola stanovená, ak by jej trhový podiel bol vypočítaný výlučne vzhľadom na obrat dosiahnutý na trhu, na ktorom sa skutočne zúčastnila kartelu.

110 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či skutočnosť, že spolupráca v rámci skupiny piatich bola intenzívnejšia ako spolupráca v rámci skupiny deviatich, odôvodňuje nerovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o pokuty, treba uviesť toto.

111 Skupina piatich aj skupina deviatich boli činné v rámci tretej časti kartelu, za ktorú sa voči žalobkyni vyvodzuje zodpovednosť. V odôvodnení č. 690 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že to, že žalobkyňa nebola členom skupiny piatich, bolo spôsobené jej veľkosťou. Žalobkyňa proti tomuto zisteniu nenamieta.

112 Preto nemožno vytýkať Komisii, že dospela k záveru, že závažnosť účasti žalobkyne na širších európskych dohodách bola primerane zohľadnená pri rozdelení porušovateľov do kategórií, ktoré Komisia uskutočnila na základe ich trhových podielov.

113 Vzhľadom na všetko predchádzajúce je potrebné zmeniť len sumu pokuty uloženej žalobkyni, aby zohľadňovala jej neúčasť na dohodách SANCO. Konkrétne dôsledky tejto úpravy budú spresnené v bodoch 183 až 186 nižšie.

O veľkosti geografického trhu, na ktorom sa žalobkyňa zúčastnila na karteli

Tvrdenia účastníkov konania

114 Žalobkyňa v podstate namieta proti skutočnosti, že, Komisia na účely nerovnakého zaobchádzania vychádzala z jej trhového podielu vyplývajúceho okrem predajov v Nemecku, vo Francúzsku, v Španielsku, Spojenom kráľovstve a Holandsku aj z predajov v Grécku. Tvrdí, že geografická pôsobnosť dohody, na ktorej sa zúčastnila od augusta 1998 do septembra 1999 bola obmedzená na Nemecko, Francúzsko, Španielsko, Spojené kráľovstvo a Holandsko. Po zohľadnení predajov v Grécku Komisia zvýšila trhový podiel žalobkyne z 2,2 na 3,8 %, čo zodpovedalo 72 %-nému zvýšeniu východiskovej sumy uloženej pokuty.

115 Podľa žalobkyne skutočnosť, že sa zúčastnila na karteli po hrozbách týkajúcich sa gréckeho trhu, neznamená, že Grécko bolo časťou územia, ktorého sa kartel týkal. V napadnutom rozhodnutí si Komisia totiž zamenila predmet kartelu s prostriedkami použitými v rámci neho.

116 Tvrdenia Komisie, podľa ktorých žalobkyňa mala prospech z tichej dohody o zákaze hospodárskej súťaže na trhoch pôvodu každého z účastníkov kartelu, nie sú podložené skutočnosťami uvedenými v spise. Tvrdenia Komisie sú navyše v rozpore s dôkazmi. V tomto ohľade nič nenasvedčuje tomu, že by sa ostatní účastníci kartelu, s výnimkou skupiny piatich a účastníkov dohôd SANCO, dohodli na obmedzení alebo by obmedzili predaje v Grécku. V skutočnosti sa dovozy konkurentov žalobkyne do Grécka zvýšili z 3 263 ton v roku 1997 na 3 548 ton v roku 1999. Navyše vývozy žalobkyne

do Francúzska, Nemecka, Spojeného kráľovstva a Španielska sa zvýšili zo 4 135 ton v druhom polroku 1998 na 5 201 ton v prvom polroku 1999, čo predstavuje 26 %-né zvýšenie.

117 Podľa žalobkyne tvrdeniu, že sa pripojila k politike zákazu hospodárskej súťaže na trhoch pôvodu každého z účastníkov kartelu, hoci zvýšila svoje vývozy, chýba zmysel. Jednak by totiž ignorovala existenciu takejto dohody a jednak by sa nezúčastnila takejto dohody s cieľom chrániť svoj národný trh, ale z obavy z odvetných opatrení, konkrétne dumpingu na gréckom trhu zo strany skupiny piatich.

118 Komisia navrhuje zamietnuť túto výhradu.

Posúdenie Všeobecným súdom

119 Treba pripomenúť, že Komisia mohla v súlade s bodom 1 A usmernení zohľadniť veľkosť relevantného geografického trhu na účely posúdenia závažnosti dotknutého porušenia.

120 V prejednávanej veci dospela k záveru, že územie EHP predstavovalo relevantný geografický trh dotknutý kartelom (odôvodnenie č. 17 napadnutého rozhodnutia). Tento záver nebol žalobkyňou spochybnený. Žalobkyňa len tvrdí, že porušenie, za ktoré je voči nej vyvodzovaná zodpovednosť, sa týka len Nemecka, Francúzska, Španielska, Spojeného kráľovstva a Holandska. Toto tvrdenie nemožno prijať.

121 Keďže totiž relevantný geografický trh zodpovedá územiu EHP, treba dospieť k záveru, že aj za predpokladu, že by grécky trh nebol dotknutý predmetným porušením, Komisia po právnej stránke pri stanovovaní sumy pokuty žalobkyne správne zohľadnila jej predaje v Grécku.

122 Vzhľadom na vyššie uvedené treba túto výhradu zamietnuť.

3. *O žalobnom dôvode založenom na neoprávnenom zvýšení východiskovej sumy pokuty z dôvodu dĺžky trvania kartelu*

123 Žalobkyňa tvrdí, že keďže jej účasť na karteli trvala menej ako dvanásť mesiacov, Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď na východiskovú sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, uplatnila 10 %-né zvýšenie na základe dĺžky trvania kartelu. Subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala voči nej uplatniť menšie zvýšenie.

O dĺžke trvania účasti na karteli

Tvrdenia účastníkov konania

124 Žalobkyňa tvrdí, že začiatkom porušenia, ktoré sa jej vytýka, by mal byť dátum, keď sa zúčastnila druhýkrát na tajnom stretnutí, konkrétne 10. september 1998, a nie dátum, keď sa prvýkrát zúčastnila na stretnutí kartelu, teda 28. august alebo 29. august 1998.

Tvrdí, že nepoznala skutočný predmet a tajnú povahu stretnutia, ktoré sa konalo v auguste 1998, až kým sa ho jej zástupcovia nezúčastnili. Tiež tvrdí, odkazujúc na vnútornú správu vyhotovenú jej zamestnancami prítomnými na tomto stretnutí, že sa v priebehu uvedeného stretnutia nepripojila k žiadnemu spornému správaniu. Jej zástupcovia totiž výslovne odmietli vyhovieť výzvam, ktoré im boli adresované, a uviedli, že musia konzultovať vedenie spoločnosti Chalkor.

125 Pokiaľ ide o dátum, kedy žalobkyňa ukončila svoju účasť na karteli, tvrdí, že ide o okamih, keď sa prestala zúčastňovať na činnostiach kartelu, a nie o deň, keď sa ostatní členovia kartelu dozvedeli o tom, že z neho vystúpila. Žalobkyňa pripomína, že sa prestala zúčastňovať na stretnutiach v apríli 1999, hoci až do augusta 1999 pokračovala v mesačnom poskytovaní svojich dôverných číselných údajov konkurentom, z ktorých posledné sa týkali júla 1999. Preto žalobkyňa tvrdí, že jej účasť na karteli skončila v júli 1999 alebo najneskôr v auguste 1999.

126 V dôsledku toho sa žalobkyňa domnieva, že jej účasť na karteli trvala menej ako dvanásť mesiacov, a preto, ako to vyplýva z usmernení, nemožno na ňu uplatniť žiadne zvýšenie východiskovej sumy pokuty z dôvodu dĺžky trvania.

127 Komisia navrhuje túto výhradu zamietnuť.

Posúdenie Všeobecným súdom

128 Na úvod treba poukázať, že hoci žalobkyňa predložila túto výhradu, aby dosiahla zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, v skutočnosti namieta proti zákonnosti

článku 1 písm. f) napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého porušenie, ktoré sa jej pripisuje, trvalo najneskôr od 29. augusta 1998 do začiatku septembra 1999.

129 Treba tiež poukázať na to, že článok 81 ods. 1 ES sa neuplatní, ibaže by existovala zhoda vôle najmenej dvoch strán, ktorej forma prejavu nie je dôležitá, pokiaľ ju verne vyjadruje (rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2000, Bayer/Komisia, T-41/96, Zb. s. II-3383, bod 69).

130 Navyše z judikatúry vyplýva, že stačí, ak Komisia na dôkaz účasti podniku na karteli preukáže, že dotknutý podnik sa zúčastnil na stretnutiach konkurentov so zjavne protisúťažnou povahou. Ak sa preukáže účasť na takýchto stretnutiach, prináleží tomuto podniku, aby predložil dôkazy o tom, že jeho účasť na predmetných stretnutiach nemala protisúťažnú povahu, a to takým spôsobom, že preukáže, že svojim konkurentom oznámil, že sa na týchto stretnutiach zúčastnil z iných dôvodov ako oni (rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287 bod 155).

131 V prejednávanej veci bolo preukázané, že najneskôr 29. augusta 1998 sa spoločnosť Chalkor zúčastnila na stretnutí v rámci kartelu a že najneskôr v priebehu tohto stretnutia sa dozvedela o jeho zjavne protisúťažnej povahe. Žalobkyňa však nevedela preukázať, že ostatným účastníkom tohto stretnutia oznámila, že sa ho zúčastnila z iných dôvodov ako oni a že namieta proti myšlienke tajného dohovoru na trhu s medenými inštalačnými rúrami.

132 Naopak, ako tvrdí Komisia, vnútorné správy žalobkyne skôr naznačujú, že v priebehu tohto stretnutia sa zástupcovia spoločnosti Chalkor obávali kvóty, ktorá im bola

pridelená, nenamietali však proti myšlienke tajného dohovoru (odôvodnenie č. 326 napadnutého rozhodnutia). Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého jej zástupcovia v priebehu tohto stretnutia uviedli, že musia konzultovať vedenie, by mohlo byť relevantné, ak by sa nezúčastnila nasledujúcich tajných stretnutí, čo neurobila.

133 Vzhľadom na predchádzajúce treba uviesť, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že účasť žalobkyne na karteli začala najneskôr 29. augusta 1998.

134 Pokiaľ ide o dátum, kedy žalobkyňa ukončila svoju účasť na karteli, treba uviesť, že v rámci systému výmeny informácií, ktorý predstavoval jednu zo zložiek kartelu (odôvodnenia č. 450 a 486 napadnutého rozhodnutia), sa jeho účastníci dohodli, že budú mesačne oznamovať svoje údaje správcovi systému (odôvodnenia č. 306 a 308 napadnutého rozhodnutia).

135 V dôsledku toho vzhľadom na neexistenciu formálneho ukončenia účasti na tejto dohode treba konštatovať, že vypovedanie uvedenej dohody žalobkyňou sa stalo účinným najskôr v okamihu, keď si nesplnila svoju mesačnú povinnosť oznámiť dôverné údaje, teda v septembri 1999.

136 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď voči žalobkyni vyvodila zodpovednosť za jej účasť na karteli za obdobie trvajúce do začiatku septembra 1999.

O miere zvýšenia

Tvrdenia účastníkov konania

137 Žalobkyňa tvrdí, že ak by sa aj preukázalo, že jej účasť trvala dvanásť mesiacov, miera ročného zvýšenia pokuty o 10 % je neprimeraná. V tomto ohľade tvrdí, že intenzita jej účasti na karteli sa po apríli 1999 znížila a že Komisia mala východiskovú sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, znížiť o menej ako 10 %, aby zohľadnila toto zníženie intenzity. V tomto ohľade odkazuje na viacero skorších rozhodnutí Komisie.

138 Žalobkyňa tvrdí, že porovnanie rôznych zvýšení na základe dĺžky trvania uplatňovaného na osoby, ktorým je napadnuté rozhodnutie určené, potvrdzuje, že zvýšenie, ktoré na ňu bolo uplatnené, bolo nespravodlivé. Najmä na skupinu Outokumpu sa uplatnilo 110 %-né zvýšenie východiskovej sumy jej pokuty na základe účasti trvajúcej jedenásť rokov a päť mesiacov, z čoho vyplýva, že päť mesiacov nebolo zohľadnených. Toto obdobie piatich mesiacov by sa rovnalo skoro polovici účasti žalobkyni na karteli a o málo viac, ako bolo trvanie jej účasti na sporných stretnutiach. To platí aj pre skupinu Boliden, pričom východisková suma pokuty, ktorá jej bola uložená, bola predmetom 125 %-ného zvýšenia na základe účasti trvajúcej dvanásť rokov a deväť mesiacov. Štyri mesiace účasti, ktoré neboli zohľadnené, zodpovedajú polovici trvania účasti žalobkyne na sporných stretnutiach.

139 Komisia navrhuje, aby sa tento žalobný dôvod zamietol.

Posúdenie Všeobecným súdom

140 Na úvod treba uviesť, že predchádzajúce rozhodnutia Komisie, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, nie sú relevantné, pretože predchádzajúca rozhodovacia prax neslúži ako právny rámec pre ukladanie pokút v oblasti hospodárskej súťaže (pozri bod 71 vyššie).

141 Treba tiež pripomenúť, že zvýšenie východiskovej sumy pokuty v závislosti od dĺžky trvania porušenia nie je obmedzené v prípade, keď existuje priamy vzťah medzi dĺžkou trvania a väčšou škodou, ktorá bola spôsobená cieľom sledovaným pravidlami hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok Michelin/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 278 a tam citovanú judikatúru). Z usmernení ďalej vyplýva, že Komisia nestanovila, že by sa posudzovanie závažnosti a posudzovanie dĺžky trvania porušenia mali akokoľvek prekrývať alebo že by medzi nimi mal existovať vzťah vzájomnej závislosti.

142 Naopak zo štruktúry usmernení v prvom rade vyplýva, že usmernenia upravujú posudzovanie závažnosti porušenia ako takého na účely stanovenia všeobecnej východiskovej sumy pokuty. V druhom rade sa závažnosť porušenia posudzuje s ohľadom na vlastnosti dotknutého podniku, najmä na jeho veľkosť a postavenie na relevantnom trhu, čo môže viesť k váženiu východiskovej sumy, k rozdeleniu podnikov do kategórií alebo k stanoveniu osobitnej východiskovej sumy. V treťom rade sa dĺžka trvania porušenia zohľadňuje pri stanovovaní základnej sumy a v štvrtom rade sa podľa usmernení zohľadnia priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na základe čoho sa potom výška pokuty upraví predovšetkým v závislosti od aktívnej či pasívnej úlohy dotknutých podnikov pri uskutočňovaní porušenia.

143 Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že si Komisia pri porušeniach trvajúcich dvanásť mesiacov a viac vyhradila možnosť za každý rok ich trvania zvýšiť sumu stanovenú za závažnosť porušenia až o 10 %, ju nijako nezaväzuje k tomu, aby toto percento stanovila v závislosti od intenzity činnosti kartelu alebo jeho účinkov, či dokonca podľa závažnosti porušenia. Rozhodnutie o tom, aká miera zvýšenia sa uplatní z dôvodu dĺžky trvania porušenia, totiž prináleží Komisii v rámci jej širokej voľnej úvahy (pozri bod 63 vyššie).

144 V prejednávanej veci Komisia konštatovala, že žalobkyňa sa zúčastnila na dotknutom porušení počas dvanástich mesiacov a v dôsledku toho zvýšila východiskovú sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, o 10 %. Tým sa Komisia neodchýlila od pravidiel, ktoré si stanovila v usmerneniach.

145 Nakoniec prístup Komisie spočívajúci v zvýšení východiskovej sumy pokuty o 10 % ročne za celý rok porušenia a o 5 % za obdobie presahujúce alebo sa rovnajúce šiestich mesiacom (pozri bod 46 vyššie) nevedie v prejednávanej veci k významným nerovnostiam medzi porušovateľmi. Preto nie je podľa Všeobecného súdu namieste, aby sa v súvislosti s mierou zvýšenia pokuty na základe dĺžky trvania porušenia nahradilo posúdenie Komisie jeho vlastným posúdením.

146 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako celok.

4. *O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom nezohľadnení dobrovoľného skončenia účasti žalobkyne na karteli*

Tvrdenia účastníkov konania

147 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že sa dobrovoľne prestala zúčastňovať stretnutí kartelu už v roku 1999, teda predtým, ako Komisia začala svoje šetrenie. Žalobkyňa sa domnieva, že ak by tvrdenie Komisie, podľa ktorého jej účasť posilnila kartel, bolo správne, jej dobrovoľné vystúpenie z kartelu by malo oslabiť jeho činnosti.

148 Žalobkyňa poznamenáva, že usmernenia stanovujú, že Komisia zníži sumu pokuty uloženej podniku, ak ukončí porušenie hneď po prvom zásahu Komisie, najmä v priebehu kontrolných návštev.

149 Naopak, vystúpenie z kartelu pred začatím šetrenia Komisie nie je usmerneniami uznané ako jedna z poľahčujúcich okolností. Žalobkyňa tvrdí, že by bolo nelogické, ako aj „nesprávne z hľadiska spravodlivosti“ a „nesprávne z politického hľadiska“, keby sa podnikom, ktoré dobrovoľne vystúpia z kartelu, nepriznalo žiadne zvýhodnenie. Žalobkyňa na záver tvrdí, že dobrovoľné skončenie účasti sa musí považovať za poľahčujúcu okolnosť pri stanovovaní sumy pokuty. Akýkoľvek iný záver by bol nezlučiteľný s cieľom politiky Komisie v oblasti pokút, konkrétne s odstrašením. Dobrovoľné skončenie porušenia nevyžaduje nijaký odstrašujúci prvok.

150 Komisia navrhuje, aby sa tento žalobný dôvod zamietol.

Posúdenie Všeobecným súdom

151 Stačí konštatovať, že z judikatúry vyplýva, že Komisia nemá nijakú povinnosť priznať v rámci svojej voľnej úvahy zníženie pokuty z dôvodu skončenia porušenia, ktoré sa skončilo už pred dňom prvých zásahov Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2007, BASF a UCB/Komisia, T-101/05 a T-111/05, Zb. s. II-4949, bod 128 a tam citovanú judikatúru).

152 Ďalej skutočnosť, že spoločnosť Chalkor dobrovoľne skončila svoje porušenie pred začatím šetrenia Komisie bola dostatočne zohľadnená pri výpočte dĺžky trvania obdobia porušenia, ktoré sa voči nej uplatňuje, takže sa nemôže dovolávať bodu 3 tretej zarážky usmernení.

153 Preto je potrebné tento žalobný dôvod zamietnuť.

5. *O žalobnom dôvode založenom na nedostatočnom znížení sumy pokuty vzhľadom na spoluprácu žalobkyne na základe oznámenia o spolupráci z roku 1996*

Tvrdenia účastníkov konania

154 Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na prospech vyplývajúci z jej spolupráce v priebehu vyšetrovania jej malo byť na základe bodu D oznámenia o spolupráci z roku

1996 priznané významnejšie zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, konkrétne 15 %-né zníženie. Zdôrazňuje, že sa mohla rozhodnúť, že nebude spolupracovať s Komisiou, a ponechať si väčšinu dôkazov k svojej dispozícii.

155 V tomto ohľade najskôr tvrdí, že dobrovoľne, rýchlo a v rovnakom štádiu konania ako skupiny KME a spoločnosť Wieland poskytla Komisii všetky relevantné informácie, ktorými disponovala, ďalej, že poskytnuté informácie boli podrobné a boli užitočné pre vyšetrovanie Komisie, a nakoniec, že z dôvodu svojej obmedzenej účasti na karteli ani nebola v postavení, v ktorom by mohla poskytnúť také množstvo informácií, aké poskytli skupiny KME a Outokumpu alebo spoločnosť Wieland.

156 Žalobkyňa tiež tvrdí, že dôvody pre ktoré skupiny Outokumpu a KME získali významnejšie zníženie súm pokút, ktoré im boli uložené, sú ťažko pochopiteľné.

157 Na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého miera zníženia uplatnená na sumu pokuty, ktorá jej bola uložená, nebola dostatočná, žalobkyňa taktiež odkazuje na predchádzajúce rozhodnutia Komisie.

158 Nakoniec žalobkyňa poznamenáva, že tak skupine Boliden, ako aj skupine IMI bolo priznané 10 %-né zníženie pokuty, pretože nenamietali proti skutkovým okolnostiam uvedeným v oznámení o výhradách. V dôsledku toho, že žalobkyňa sa nachádza v rovnakej situácii, malo sa jej na základe spolupráce priznať významnejšie zníženie pokuty, ako to, ktoré skutočne dosiahla.

159 Komisia navrhuje zamietnuť tento žalobný dôvod.

Posúdenie Všeobecným súdom

160 Najskôr je potrebné uviesť, že odkazy žalobkyne na prechádzajúce rozhodnutia Komisie sú irelevantné, pretože jej predchádzajúca rozhodovacia prax neslúži ako právny rámec pre ukladanie pokút v oblasti hospodárskej súťaže (pozri bod 71 vyššie).

161 Ďalej treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zníženie pokuty z dôvodu spolupráce v správnom konaní možno odôvodniť tým, že táto spolupráca uľahčuje úlohu Komisie pri zisťovaní porušenia (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb. s. II-1129, bod 325, a Finnboard/Komisia, T-338/94, Zb. s. II-1617, bod 363).

162 Nakoniec treba uviesť, že v rámci posudzovania spolupráce poskytnutej členmi kartelu možno Komisii vytýkať len jej zjavne nesprávne posúdenie, pretože Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri hodnotení kvality a užitočnosti spolupráce poskytnutej podnikom, predovšetkým v porovnaní s príspevkami ostatných podnikov (rozsudok Súdneho dvora z 10. mája 2007, SGL Carbon/Komisia, C-328/05 P, Zb. s. I-3921, bod 88). Komisia však nemôže v rámci tohto posudzovania porušovať zásadu rovnosti zaobchádzania.

163 V prejednávanej veci z odôvodnení č. 803 až 807 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že spolupráca žalobkyne mala obmedzenú hodnotu, pretože v čase tejto spolupráca už disponovala dôkazmi preukazujúcimi existenciu sporného porušenia.

164 Žalobkyňa neuviedla skutočnosti, ktoré by mohli vyvrátiť tento záver. Uviedla len, že jej spolupráca nemohla byť väčšia, pretože jej účasť na karteli bola veľmi obmedzená, a to tak z časového hľadiska, ako aj z vecného hľadiska. Toto tvrdenie je nedôvodné, keďže Komisiu nemožno nútiť, aby pri stanovovaní miery zníženia pokuty na základe oznámenia o spolupráci z roku 1996 zohľadnila iné faktory ako objektívnu užitočnosť spolupráce podniku na účely zistenia porušenia.

165 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisii nemožno vytýkať, že na jednej strane znížila o 15 % sumu pokuty uloženej spoločnosti Chalkor, pričom zohľadnila ňou poskytnuté informácie a skutočnosť, že nespochybnila skutkové okolnosti konštatované v oznámení o výhradách, a na druhej strane znížila o 10 % pokutu uloženú skupinám Boliden a IMI výlučne z dôvodu, že nenamietali proti skutkovým okolnostiam uvedeným v uvedenom oznámení.

166 Pokiaľ ide o odkaz na mieru zníženia pokút uplatnenú na skupinu KME a spoločnosť Wieland, žalobkyňa pripúšťa, že ich jednotlivé prínosy boli väčšie ako jej prínos. Rovnako je nesporné, že k spolupráci skupiny Outokumpu došlo o rok skôr ako k spolupráci žalobkyne. Preto nie je potrebné ďalej skúmať tvrdenie založené na diskriminácii žalobkyne vo vzťahu k týmto podnikom.

167 Nakoniec tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je miera zníženia, ktorá jej bola priznaná, nedostatočná, pretože sa mohla rozhodnúť, že nebude spolupracovať s Komisiou a že si ponechá dôkazy, ktorými disponovala, by bolo implicitným spochybnením záveru uvedeného v odôvodnení č. 803 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého veľká časť informácií poskytnutých Komisii žalobkyňou spadala do povinnosti, ktorá jej vyplývala z článku 11 nariadenia č. 17.

168 V tomto kontexte treba uviesť, že Všeobecný súd v plnom rozsahu preskúmava otázku, či spolupráca poskytnutá žalobkyňou presahuje rámec povinnosti odpovedať na žiadosti Komisie o informácie, ktorá jej vyplýva z článku 11 nariadenia č. 17 a článku 18 nariadenia č. 1/2003 (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Zb. s. II-5169, bod 531). Treba však konštatovať, že žalobkyňa vo svojich písomných podaniach nespresnila, ktoré jednotlivé informácie spomedzi tých, ktoré poskytla, by mohla odmietnuť poskytnúť Komisii.

169 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné tento žalobný dôvod zamietnuť ako celok.

6. *O žalobnom dôvode založenom na stanovení neprimeranej pokuty*

Tvrdenia účastníkov konania

170 Žalobkyňa sa domnieva, že konečná suma pokuty, ktorá jej bola uložená, stanovená na 9,16 milióna eur, je neprimeraná vo vzťahu k pokutám uloženým ostatným podnikom, ktorým je určené napadnuté rozhodnutie. V tomto ohľade v prvom rade uvádza prípad spoločnosti HME, ktorá mala v danom období podobnú veľkosť ako žalobkyňa a ktorej účasť na karteli trvala dvaapolkrát dlhšie. Konečná suma pokuty uloženej spoločnosti HME je však len 4,49 milióna eur.

171 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že pokuta, ktoré jej bola uložená, je ekvivalentná uloženiu pokuty 760 000 eur za mesiac účasti na porušení, kým sumy pokút uložené

ostatným podnikom sa nachádzajú v rozpätí od 210 000 do 440 000 eur za mesiac účasti na porušení.

172 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že počet tajných stretnutí, na ktorých sa podnik zúčastnil, je údajom o miere jeho zapojenia do kartelu. V tomto ohľade poukazuje na to, že za účasť na siedmich stretnutiach jej bola uložená pokuta 1,83 milióna eur za stretnutie, kým spoločnostiam Wieland a KME, ktoré sa zúčastnili na skoro všetkých 120 stretnutiach v rámci kartelu, boli jednotlivo uložené pokuty 0,206 a 0,56 milióna eur za stretnutie.

173 V štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že je jediným malým nezávislým podnikom, ktorý je schopný konkurovať veľkým európskym výrobcom. Podľa nej pokuta, ktorá jej bola uložená za jej pasívnu účasť na karteli, je neprimerane vysoká a bude mať dopad na jej konkurencieschopnosť.

174 Komisia navrhuje zamietnuť tento žalobný dôvod. Pripomína však, že konečná výška pokuty uloženej spoločnosti HME je výsledkom tichého uplatnenia 10 %-nej hornej hranice stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

Posúdenie Všeobecným súdom

175 Po prvé, vzhľadom na vysvetlenie poskytnuté Komisiou a jeho nespochybnenie žalobkyňou je potrebné zamietnuť výhradu založenú na rozdiele medzi konečnou sumou pokuty uloženou spoločnosti HME a konečnou sumou pokuty uloženou žalobkyni.

176 Po druhé aj za predpokladu, že by žalobkyňa mohla vyvodiť tvrdenie zo skutočnosti, že suma pokuty, ktorá jej bola uložená, by mohla oslabiť jej konkurencieschopnosť, s cieľom preukázať jej neprimeranosť, je nutné konštatovať, že v tomto ohľade nepredložila konkrétne dôkazy.

177 V ostávajúcej časti treba konštatovať, že ostatné tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu nepriamo smerujú k spochybneniu systému výpočtu pokút zavedenému usmerneniami.

178 Vydelením konečným súm pokút počtom mesiacov účasti na karteli alebo počtom stretnutí, na ktorých sa porušovatelia zúčastnili, sa žalobkyňa v skutočnosti snaží opätovne spochybniť stanovenie sumy pokuty v závislosti od dĺžky trvania porušenia.

179 V tomto kontexte je nutné konštatovať, že zo štruktúry usmernení vyplýva, že podnikom, ktoré sa zúčastňujú na porušení dlhšie, sa ukladajú nižšie pokuty, pokiaľ sa ich sumy vydelia počtom mesiacov účasti na karteli, keďže Komisia sa v usmerneniach obmedzila na stanovenie, že východisková suma pokuty sa zvýši maximálne o 10 % za rok porušenia. Žalobkyňa sa nemôže dovolávať tohto obmedzenia s cieľom znížiť sumu pokuty, ktorá jej bola uložená.

180 Odôvodnenie uvedené v bode 179 vyššie platí aj pre tvrdenie žalobkyne týkajúce sa vzťahu medzi sumou pokuty, ktorá jej bola uložená, a počtom stretnutí, na ktorých sa zúčastnila, keďže počet stretnutí, na ktorých sa zúčastnila, súvisí s dĺžkou jej účasti na karteli.

181 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné zamietnuť aj posledný žalobný dôvod.

7. *O stanovení konečnej sumy pokuty*

182 Ako vyplýva z bodov 90 až 113 vyššie, je potrebné zmeniť napadnuté rozhodnutie v tej časti, v ktorej Komisia pri stanovovaní sumy pokuty nezohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa nebola účastníkom dohôd SANCO.

183 V zvyšnej časti ostávajú odôvodnenia Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí, ako aj metóda výpočtu pokút uplatnená v prejednávanej veci nezmenené. Konečná suma pokuty sa teda vypočíta takto.

184 Suma pokuty uložená žalobkyni sa zníži o 10 %, aby sa zohľadnila menšia závažnosť účasti na karteli vo vzťahu k účasti „výrobcov SANCO“. Nová východisková suma pokuty uložená žalobkyni sa teda stanovuje na 8,82 milióna eur.

185 Uplatnenie 10 %-ného zvýšenia na základe dĺžky trvania vedie k základnej sume pokuty vo výške 9,702 miliónov eur. Po zohľadnení 15 %-ného zníženia pokuty priznaného žalobkyni Komisiou na základe bodu D oznámenia o spolupráci z roku 1996 teda konečná suma pokuty uloženej žalobkyni predstavuje 8,2467 milióna eur.

O trovách

186 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku rokovacieho poriadku však môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania alebo z výnimočných dôvodov.

187 Vzhľadom na to, že každý z účastníkov konania nemal úspech v časti svojich návrhov, je namieste rozhodnúť, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Suma pokuty uloženej Chalkor AE Epexergasias Metallon podľa článku 2 písm. d) rozhodnutia Komisie K(2004) 2826 z 3. septembra 2004, týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E 1/38.069 – Medené inštalačné rúry), sa stanovuje na 8,2467 milióna eur.**

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Chalkor Epexergasias Metallon a Európska komisia znášajú každá svoje vlastné trovy konania.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. mája 2010.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 1901

1. Správne konanie ..... II - 1902

2. Napadnuté rozhodnutie ..... II - 1904

Relevantné výrobky a dotknuté trhy ..... II - 1910

Zložky predmetného porušenia ..... II - 1912

Dohody medzi „výrobcami SANCO“ ..... II - 1912

Dohody medzi „výrobcami WICU a Cuprotherm“ ..... II - 1913

Širšie európske dohody ..... II - 1914

Dĺžka trvania a nepretržitá povaha predmetného porušenia ..... II - 1915

Určenie výšky pokút ..... II - 1916

Východisková suma pokút ..... II - 1917

— Závažnosť ..... II - 1917

— Rozdielne zaobchádzanie ..... II - 1919

Základná suma pokút ..... II - 1920

Priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ..... II - 1923

Uplatnenie oznámenia o spolupráci z roku 1996 ..... II - 1924

Konečná suma pokút ..... II - 1925

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 1926

Právny stav ..... II - 1927

1. O žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení nútenej povahy účasti žalobkyne na karteli ..... II - 1929

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1929

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1931

2. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom stanovení východiskovej sumy pokuty ..... II - 1932

O obmedzenej účasti žalobkyne na karteli ..... II - 1932

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1932

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1936

O veľkosti geografického trhu, na ktorom sa žalobkyňa zúčastnila na karteli .. II - 1942

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1942

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1943

3. O žalobnom dôvode založenom na neoprávnenom zvýšení východiskovej sumy pokuty z dôvodu dĺžky trvania kartelu ..... II - 1944

O dĺžke trvania účasti na karteli ..... II - 1944

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1944

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1945

O miere zvýšenia ..... II - 1948

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1948

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1949

4. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom nezohľadnení dobrovoľného skončenia účasti žalobkyne na karteli ..... II - 1951

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1951

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1952

5. O žalobnom dôvode založenom na nedostatočnom znížení sumy pokuty vzhľadom na spoluprácu žalobkyne na základe oznámenia o spolupráci z roku 1996 ..... II - 1952

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1952

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1954

6. O žalobnom dôvode založenom na stanovení neprimeranej pokuty ..... II - 1956

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1956

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 1957

7. O stanovení konečnej sumy pokuty ..... II - 1959

O trovách ..... II - 1960